

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2025 m. gruodžio 1 d. Nr. 21RE-
(AG-817/02-2025)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės, Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos L. Č. skundą dėl Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos sprendimų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja L. Č. (toliau – pareiškėja) skundu Komisijos prašo: 1) išaiškinti ar Valstybinė garantuojamos teisinės pagalbos tarnyba (toliau – Tarnyba) turi teisę, be teisinių paslaugų sutarties su Tarnybos paskirtu advokatu / advokato padėjėju, kuriam galioja Lietuvos Respublikos advokatūros įstatymas, reikalauti iš pareiškėjos, kaip buvusios rinkimų komisijos narės, dokumentų su kitų rinkimų komisijų narių asmens duomenimis, kuriuos pareiškėja privalo saugoti ir darbo rinkimų komisijoje laikotarpiui pasibaigus, jeigu nėra aiškiai nustatyta, kam ir kokiais atvejais šie dokumentai gali būti atskleisti. Prašo tiksliai nurodyti įstatymus ir kitus teisinius aktus; 2) panaikinti Tarnybos 2025 m. liepos 16 d. rašte Nr. (8.28 Mr.) ATP-A2025-00265 (toliau – 2025 m. liepos 16 d. raštas) dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo reikalavimą dėl papildomų dokumentų pateikimo kaip perteklinį, prieštaraujantį asmens duomenų apsaugos nuostatomis ir vilkinantį antrinės valstybinės garantuojamos teisinės pagalbos suteikimą; 3) užtikrinti pareiškėjos teises į privatumo apsaugą ir į teisinę pagalbą, laikantis visų galiojančių teisės aktų ir konfidencialumo reikalavimų; 4) panaikinti Tarnybos 2025 m. rugpjūčio 25 d. sprendimą Nr. (8.28 Mr.) ATP-A-2025-00265 (toliau – Sprendimas) kaip neteisėtą.

Pareiškėjos nuomone, Tarnyba nepagrįstai 2025 m. liepos 16 d. raštu prašė pateikti papildomus dokumentus. Pareiškėja negali pateikti prašomų dokumentų, kadangi tai prieštarauja asmens duomenų apsaugos nuostatomis ir yra susiję su konfidencialia informacija apie jos sveikatos būklę. Tarnybos reikalavimas pateikti papildomus dokumentus prieštarauja Rinkimų organizatoriaus knygoje įtvirtinus reikalavimams dėl asmens duomenų apsaugos, Lietuvos Respublikos Konstitucijos 22 ir 30 straipsniams bei Lietuvos Respublikos valstybinės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymui (toliau – Įstatymas).

Pareiškėja teigia, jog ji 2025 m. liepos 8 d. pateikė prašymą dėl antrinės teisinės pagalbos (toliau – Prašymas). Kartu su Prašymu pateikė Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2025 m. gegužės 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-478-502/2025, Regionų administracinio teismo Šiaulių rūmų 2025 m. birželio 27 d. nutartį administracinėje byloje Nr. I3-9014-641/2025 bei Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Socialinių išmokų skyriaus 2025 m. birželio 10 d. pranešimą „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ Nr. 65138, kuris patvirtina, kad pareiškėja

yra socialinės pašalpos gavėja. Nepaisant to, kad pareiškėja pateikė su Prašymu susijusius dokumentus, Tarnyba 2025 m. liepos 16 d. raštu pareikalavo pateikti papildomus dokumentus, tarp jų ir Vilniaus miesto savivaldybės rinkimų komisijos 2024 m. gegužės 2 d. protokolą. Toks reikalavimas yra nepagrįstas, kadangi dėl asmens duomenų apsaugos, šio dokumento turinio negalima atskleisti net po rinkimų pabaigos. Tarnyba taip pat reikalavo pateikti informaciją apie jos sveikatą, nors tai yra pareiškėjos privataus gyvenimo dalis ir tokių duomenų reikalavimas pažeidžia jos teisę į privatumą.

Pareiškėja nurodo, jog pagal Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos eksperto išaiškinimus, prisijungimas prie teismų informacinės sistemos galimas tik tada, kai advokatas yra paskirtas Tarnybos atstovauti konkrečiam asmeniui ir su juo sudaroma atstovavimo sutartis. Kitu atveju Tarnyba neturi teisės susipažinti su asmens teisiniais procesais. Be to, Tarnyba 2025 m. liepos 16 d. rašto neatsiuntė pareiškėjos Prašyme nurodytu adresu, todėl pareiškėjai teko asmeniškai atvykti į Tarnybą. Tarnybos 2025 m. liepos 16 d. rašte nenurodyta jo apskundimo tvarka.

Atsakovė Tarnyba atsiliepiu į skundą prašo pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovė teigia, jog Tarnyba, išnagrinėjusi pareiškėjos kartu su Prašymu pateiktus dokumentus, nustatė, kad antrinė valstybės garantuojama teisinė pagalba jai yra reikalinga administracinėje byloje Nr. I3-9014-641/2025 dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus. Regionų administracinio teismo Šiaulių rūmai 2025 m. birželio 27 d. nutartimi nustatė pareiškėjai terminą trūkumams pašalinti. Tarnyba, susipažinusi su teismo 2025 m. birželio 27 d. nutarties turiniu nustatė, kad pareiškėja kreipėsi į teismą dėl sprendimo, kuriuo buvo atleista iš apylinkės rinkimų komisijos narių, rinkimų komisijos posėdžio protokolinio sprendimo panaikinimo, su tuo susijusių klausimų išsprendimo, tačiau nepateikė duomenų, jog pasinaudojo privaloma ikiteismine ginčo nagrinėjimo tvarka. Kartu su Prašymu Tarnybai pareiškėja nepateikė skundžiamų sprendimų kopijų, nepatiksino ar dėl jų teikė skundą Vyriausiajai rinkimų komisijai (pagal Lietuvos Respublikos rinkimų kodekso 184 straipsnį apylinkės rinkimų komisijos sprendimas gali būti skundžiamas apygardos, savivaldybės rinkimų komisijai, o apygardos, savivaldybės rinkimų komisijos – Vyriausiajai rinkimų komisijai; aukštesnė rinkimų komisija, išnagrinėjusi skundą dėl žemesnės rinkimų komisijos priimto sprendimo, turi teisę tokį sprendimą patvirtinti, panaikinti, pakeisti arba grąžinti nagrinėti iš naujo žemesnei rinkimų komisijai).

Tarnyba, gavusi asmens prašymą dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo, turi pareigą patikrinti, ar jo reiškiamas reikalavimas yra pagrįstas, ar atstovavimas byloje būtų perspektyvus, ar nėra kitų Įstatymo 11 straipsnio 7 dalyje įtvirtintų antrinės teisinės pagalbos neteikimo pagrindų. Tarnyba negali antrinės teisinės pagalbos suteikti pasitikėdama tik pareiškėjų nurodytomis aplinkybėmis, nesant jų reikalavimą pagrindžiančių dokumentų.

Pažymi, kad Tarnyba nėra proceso šalis administracinėje byloje, kurioje pareiškėjai reikalinga antrinė teisinė pagalba, todėl jai nėra suteikta prieiga prie minėtos bylos ir jos dokumentų. Tik advokatui, Tarnybos sprendimu paskirtam teikti antrinę teisinę pagalbą, gali būti teismo suteikta tokia prieiga. Tam, kad Tarnybos sprendimu būtų suteikta antrinė teisinė pagalba ir paskirtas advokatas, pareiškėjas turi įvykdyti Įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje numatytą pareigą, t. y. Tarnybai kartu su prašymu be dokumentų, įrodančių jo teisę gauti antrinę teisinę pagalbą, pateikti ir savo reikalavimą pagrindžiančius dokumentus. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja Tarnybai nepateikė jos reikalavimą pagrindžiančių dokumentų, Tarnyba, vadovaudamasi Įstatymo 18 straipsnio 2 dalimi, 2025 m. liepos 16 d. raštu kreipėsi į pareiškėją su prašymu per 30 kalendorinių dienų pateikti papildomą informaciją ir dokumentus. Pareiškėjai taip pat buvo rekomenduojama kreiptis į pirminę teisinę pagalbą teikiančius specialistus, siekiant tinkamai pateikti Tarnybai reikiamus dokumentus. Prašyme pareiškėja nenurodė būdo, kuriuo pageidauja gauti Tarnybos atsakymą, todėl Tarnyba, 2025 m. liepos 16 d. raštą pareiškėjai išsiuntė jos nurodytu gyvenamosios vietos adresu paprasta pašto siunta. Pareiškėja per Tarnybos nustatytą 30 kalendorinių dienų terminą nepateikė prašomos informacijos ir

dokumentų, todėl Tarnyba, vadovaujantis Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 14 punktu, Sprendimu atsisakė pareiškėjai teikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą.

Pareiškėja į Tarnybos 2025 m. liepos 16 d. raštu prašomą pateikti informaciją nereagavo, nepateikė ne tik jos reikalavimą pagrindžiančių dokumentų, tačiau nepateikė ir jokių detalesnių paaiškinimų. Pareiškėja turėjo galimybę kreiptis į Tarnybą su prašymu patikslinti prašomos informacijos pateikimą, nurodyti, kad tam tikrų dokumentų pateikti negali.

Atsakovė akcentuoja, kad Tarnybos atsisakymas teikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą neapriboja jos teisės savarankiškai kreiptis į teismą bei ginti savo teises ir įstatymu saugomus interesus. Atsižvelgiant į tai, Tarnybos nuomone, pareiškėjos teiginiai, kad Tarnyba pažeidė pareiškėjos konstitucines teises, laikytini nepagrįstais. Pareiškėja turi teisę kreiptis iš naujo į Tarnybą su prašymu suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą administracinėje byloje Nr. I3-9014-641/2025, kartu su prašymu pateikiant Tarnybos 2025 m. liepos 16 d. rašte minimą informaciją ir dokumentus arba nurodant, dėl kokių priežasčių reikalavimą pagrindžiančių dokumentų pateikti negali.

Skundo dalis atmestina, kitoje dalyje byla nutrauktina

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Tarnybos Sprendimo, 2025 m. liepos 16 d. rašto teisėtumo.

Byloje esančių dokumentų pagrindu nustatyta, kad pareiškėja kreipėsi į Tarnybą su Prašymu suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, kuri pareiškėjai reikalinga Regionų administracinio teismo Šiaulių rūmų nagrinėjamoje administracinėje byloje I3-9014-641/2025, ir kurioje pareiškėjai teismas 2025 m. birželio 27 d. nutartimi nustatė terminą skundo trūkumams pašalinti.

Tarnyba 2025 m. liepos 16 d. raštu kreipėsi į pareiškėją su prašymu per 30 kalendorinių dienų nuo rašto išsiuntimo dienos pateikti skundžiamų sprendimų kopijas, patikslinti patirtos žalos dydį (nurodytina konkreti prašoma priteisti turtinės / neturtinės žalos suma) bei pateikti turimus tai patvirtinančius dokumentus. Siekiant nustatyti, kokia apimtimi pareiškėjai aktualus antrinės teisinės pagalbos teikimas, Tarnyba taip pat prašė patikslinti ar pareiškėja skundė sprendimą (-us), susijusius su jos atleidimu Vyriausiajai rinkimų komisijai ir, jeigu taip, pateikti skundo ir gauto atsakymo kopiją (jei buvo gautas). Tarnyba 2025 m. liepos 16 d. rašte informavo, kad pareiškėjai nepateikus prašomos informacijos ir dokumentų, Tarnyba priims sprendimą atsisakyti teikti antrinę teisinę pagalbą.

Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėja per Tarnybos nustatytą terminą prašomos informacijos ir dokumentų nepateikė, Tarnyba, vadovaudamasi Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 14 punktu, 18 straipsnio 1, 2, 4 dalimis, Sprendimu atsisakė teikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą.

Nesutikdama su Sprendimu, pareiškėja kreipėsi į Komisiją.

Ginčo teisinius santykius, susijusius su antrinės teisinės pagalbos skyrimu reglamentuoja Įstatymas. Įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad įstatymas nustato valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimą asmenims, kad šie galėtų tinkamai ginti pažeistas ar ginčijamas savo teises ir įstatymų saugomus interesus.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – ir LVAT) nagrinėdamas šios kategorijos bylas, ne kartą yra akcentavęs, kad teisė gauti antrinę teisinę pagalbą nėra absoliuti, prigimtinė ir neribojama. Ją suteikia pati valstybė, savo iniciatyva ir savo nuožiūra, ir tik tokia apimtimi, kokia ji yra pajėgi šią teisę garantuoti. Antrinės teisinės pagalbos instituto paskirtis – suteikti kokybišką, efektyvią ir ekonomiškai pagrįstą teisinę pagalbą, ginant teisėtus interesus tų asmenų, kuriems tokia pagalba būtiniausia. Tokia išvada darytina, vadovaujantis Įstatymo 3 straipsnyje įtvirtintais valstybės garantuojamos teisinės pagalbos principais, *inter alia* valstybės garantuojamos teisinės pagalbos kokybės, efektyvumo ir ekonomiško, draudimo piktnaudžiauti valstybės garantuojama teisine pagalba ir materialiosiomis bei procesinėmis teisėmis (Įstatymo 3 straipsnio 2, 4 punktai) (žr., pvz., LVAT 2012 m. balandžio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A492-1681/2012, 2013 m. rugpjūčio 26 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A575-2177/2013, 2016 m. vasario 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2478-442/2016, 2019 m. rugpjūčio 21 d. nutartį

administracinėje byloje Nr. eA-4709-415/2019, 2019 m. rugpjūčio 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-4913-502/2019 ir kt.).

Pagal Įstatymo 18 straipsnio 1 dalį, asmuo norintis gauti antrinę teisinę pagalbą pateikia Tarnybai prašymą suteikti antrinę teisinę pagalbą, jo reikalavimą pagrindžiančius dokumentus, jo teisę gauti antrinę teisinę pagalbą įrodančius dokumentus ir šio Įstatymo 17 straipsnio 5 dalyje nurodytą sutikimą, jeigu pageidauja, kad antrinę teisinę pagalbą teiktų advokatas, kuris neįtrauktas į šio Įstatymo 17 straipsnio 2 dalyje nurodytus sąrašus. Prašymo suteikti antrinę teisinę pagalbą rekvizitus ir formą tvirtina teisingumo ministras. Prašymas suteikti antrinę teisinę pagalbą ir kiti šioje dalyje nurodyti dokumentai gali būti pateikiami asmeniškai, paštu arba elektroninėmis priemonėmis, jeigu yra galimybė identifikuoti pareiškėją. Asmuo, kuris, siekdamas gauti antrinę teisinę pagalbą, pateikė informaciją žinodamas, kad ji neteisinga, atsako šio įstatymo ir Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso nustatyta tvarka.

Įstatymo 11 straipsnio 7 dalyje įtvirtinti antrinės teisinės pagalbos neteikimo pagrindai, vienas iš jų – antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu pareiškėjas per Tarnybos nustatytą terminą nepateikė visų šio Įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų (Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 14 punktas). Ši nuostata yra blanketinė, nukreipianti į 18 straipsnio 1 dalį. Teisės gauti antrinę teisinę pagalbą suteikimui būtina pateikti visus minėtame straipsnyje nurodytus dokumentus.

Kaip matyti Tarnyba nagrinėdama pareiškėjos Prašymą nustatė, jog pareiškėja kreipėsi į Regionų administracinio teismo Šiaulių rūmus dėl sprendimo, kuriuo ji buvo atleista iš apylinkės rinkimų komisijos narių, panaikinimo, taip pat dėl rinkimų komisijos posėdžio protokolinio sprendimo panaikinimo ir kitų su tuo susijusių klausimų išsprendimo. Įvertinusi pateiktą Prašymą, Tarnyba nustatė, kad pareiškėja nepateikė visų būtinų dokumentų ir duomenų, pagrindžiančių jos reikalavimus. Iš Tarnybos 2025 m. liepos 16 d. rašto turinio matyti, kad pareiškėja nepateikė duomenų, jog ji būtų pasinaudojusi privaloma ikiteismine ginčo nagrinėjimo tvarka, nustatyta Lietuvos Respublikos rinkimų kodekso 184 straipsnyje, todėl įpareigojo pareiškėją patikslinti šias aplinkybes. Kartu su Prašymu ji taip pat nepateikė skundžiamų sprendimų kopijų. Be to, 2025 m. liepos 16 d. Tarnybos raštu pareiškėja buvo įpareigota patikslinti patirtos žalos dydį, t. y. tiksliai nurodyti prašomą priteisti turtinės ir (ar) neturtinės žalos sumą bei pateikti tai pagrindžiančius dokumentus.

Pažymėtina, kad pareiškėja nepateikė atsakovei aukščiau nurodytų dokumentų bei prašomos informacijos, todėl Tarnyba Sprendimu atsisakė pareiškėjai suteikti antrinę teisinę pagalbą, nes Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 14 punkte numatyta, kad antrinė teisinė pagalba asmenims neteikiama, jeigu asmuo per Tarnybos nustatytą terminą nepateikė visų šio Įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje numatytų dokumentų.

Pareiškėja skunde nurodo, jog negali pateikti prašomų dokumentų, kadangi tai prieštarauja asmens duomenų apsaugos nuostatoms.

Tačiau pažymėtina, jog pareiškėja turėjo galimybę kreiptis į Tarnybą, prašydama patikslinti dokumentų pateikimo tvarką ir informuoti, kad tam tikrų dokumentų pateikti negali, paaiškinti susiklosčiusias aplinkybes arba pateikti nuasmenintus dokumentus Tarnybai, taip apsaugant konfidencialią informaciją. Įstatymo 4 straipsnis numato, kad asmuo privalo bendradarbiauti su institucijomis, priimančiomis sprendimus dėl valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimo, teikti valstybės garantuojamai teisinei pagalbai gauti reikalingą išsamią ir teisingą informaciją, tačiau pareiškėja šios savo pareigos neįvykdė.

Kita vertus, nėra pagrindo vertinti, jog viešojo administravimo subjektai, įskaitant Tarnybą, vykdydami savo funkcijas, nesilaikytų konfidencialumo ir asmens duomenų apsaugos reikalavimų. Todėl prašomų dokumentų pateikimas savaimė nesudaro pagrindo vertinti, jog konfidencialūs duomenys būtų atskleisti ar panaudoti netinkamai. Kaip minėta, teisės gauti antrinę teisinę pagalbą suteikimui būtina pateikti visus Įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus, o jų nepateikimas nulemia Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 14 punkto taikymą.

Iš byloje esančių duomenų matyti, jog pareiškėja, pildydama Prašymą Tarnybai, patvirtino, jog ji yra informuota, kad prie Prašyme pridėtuose dokumentuose pateiktuose iš valstybės ir

savivaldybių institucijų, taip pat iš valstybės registru, kitų valstybės informacinių sistemų, fizinių ar juridinių asmenų gauta informacija, duomenys (įskaitant asmens duomenis) tvarkomi antrinės teisinės pagalbos teikimo tikslais (Prašymo 12 punktą). Taigi, pareiškėjai buvo išaiškinta, jog su Prašymu pateikti duomenys yra tvarkomi tik antrinės teisinės pagalbos teikimo tikslais.

Tarnyba antrinę teisinę pagalbą skiria asmenims vadovaudamasi įtvirtintomis Įstatymo teisės normomis. Tarnybai kaip viešojo administravimo subjektui nesuteikta teisė minėtų normų aiškinti plečiamai ir suteikti antrinę teisinę pagalbą kitaip nei numatyta Įstatyme. Aukščiau nurodytas teisinis reglamentavimas patvirtina, kad antrinė teisinė pagalba negali būti suteikta, jei trūksta esminių dokumentų, patvirtinančių reikalavimo pagrindą.

Pareiškėja skunde nurodo, jog Tarnyba reikalavo pateikti informaciją apie jos sveikatos būklę, nors tai yra pareiškėjos privataus gyvenimo dalis ir tokių duomenų reikalavimas pažeidžia jos teisę į privatumą.

Iš atsakovės 2025 m. liepos 16 d. rašto turinio nenustatyta, jog Tarnyba būtų įpareigojusi pareiškėją pateikti informaciją apie jos sveikatos būklę.

Pareiškėja skunde nurodo, jog pagal Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos ekspertų išaiškinimus Tarnyba gali prisijungti prie teismų informacinės sistemos tik tada, kai advokatas paskiriamas atstovauti konkrečiam asmeniui ir sudaroma atstovavimo sutartis.

Įstatymo 18 straipsnio 5 dalyje, be kita ko, nurodyta, jog sprendimas suteikti antrinę teisinę pagalbą yra pavedimas advokatui teikti antrinę teisinę pagalbą ir advokato įgaliojimus patvirtinantis dokumentas.

Komisija pažymi, kad Tarnyba nėra laikoma proceso šalimi, todėl ji neturi teisės susipažinti su atitinkamos bylos medžiaga. Tais atvejais, kai Tarnyba priima sprendimą suteikti antrinę teisinę pagalbą, prieiga prie bylos suteikiama tik paskirtam advokatui, o ne pačiai Tarnybai. Tačiau tam, kad Tarnybos sprendimu būtų suteikta antrinė teisinė pagalba ir paskirtas advokatas, asmuo teikiantis prašymą turi įvykdyti Įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje numatytą pareigą ir pateikti savo reikalavimą pagrindžiančius dokumentus.

Pareiškėja skunde nurodo, jog Tarnyba 2025 m. liepos 16 d. rašto neatsiuntė jos Prašyme nurodytu adresu, todėl pareiškėjai teko asmeniškai atvykti į Tarnybą.

Asmenų prašymų, skundų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnyboje taisyklių, patvirtintų Tarnybos direktoriaus 2024 m. liepos 31 d. įsakymu Nr. (1.2E)V-31), 69 punkte nurodyta, jog į prašymą ar skundą paprastai atsakoma tokiu būdu, kokiu buvo pateiktas prašymas ar skundas. Jeigu asmens prašyme ar skunde buvo nurodytas būdas, kuriuo asmuo pageidauja gauti atsakymą, atsakoma nurodytu būdu. Jeigu asmuo, pateikdamas prašymą ar skundą vietoje (Tarnyboje), aiškiai žodžiu nurodo pageidaujamą atsakymo gavimo būdą, asmeni aptarnaujantis Tarnybos darbuotojas tą informaciją užfiksuoja ir asmeniui yra atsakoma jo pageidautu būdu.

Iš pareiškėjos Prašymo turinio matyti, kad ji nenurodė, kokiu būdu pageidauja gauti Tarnybos atsakymą. Bylos medžiaga patvirtina, jog Tarnybos 2025 m. liepos 16 d. raštas pareiškėjai buvo išsiųstas jos Prašyme nurodytu gyvenamosios vietos adresu. Šias aplinkybes patvirtina atsakovo pateikta ekrano nuotrauka, iš kurios matyti, kad siunta 2025 m. liepos 17 d. buvo priimta iš siuntėjo (Tarnybos) ir perduota išsiuntimui pareiškėjai.

Įvertinusi nurodytą teisinį reglamentavimą ir išdėstytas faktines aplinkybes, Komisija sprendžia, kad atsakovė teisėtai ir pagrįstai atsisakė pareiškėjai teikti valstybės garantuojamą teisinę pagalbą Įstatymo 11 straipsnio 7 dalies 14 punkto pagrindu, nustačiusi, jog pareiškėja nepateikė reikalavimą pagrindžiančių dokumentų, nors atsakovė išsamiai paaiškino pareiškėjai, kokius dokumentus turi pateikti kartu su Prašymu ir suteikė 30 dienų terminą trūkumams pašalinti, tačiau pareiškėja šio trūkumo neištaisė.

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad administraciniame sprendime turi būti nurodyti administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas) ir administracinio sprendimo motyvai (6 punktas). LVAT ne kartą yra konstatavęs, jog VAI

nuostatomis siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis ir faktinis pagrindai, taip pat motyvai (žr., pvz., LVAT 2010 m. spalio 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A438-1116/2010, 2018 m. balandžio 18 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A871-525/2018).

Komisijos vertinimu, skundžiamu Sprendimu teisėtai ir pagrįstai atsisakyta pareiškėjai teikti antrinę teisinę pagalbą, Sprendimas yra aiškiai ir išsamiai motyvuotas, jame nurodytas teisinis pagrindas, todėl atitinka VAI 10 straipsnyje numatytus administraciniam sprendimui keliamus bendruosius reikalavimus, jo panaikinti nėra pagrindo. Tuo pačiu konstatavus, jog Tarnyba veikė teisėtai ir jos veiksmuose nenustatyta neteisėtų veiksmų, nėra pagrindo tenkinti pareiškėjos pirmojo ir trečiojo skundo reikalavimo.

Komisija, pasisakydama dėl pareiškėjos antrojo skundo reikalavimo panaikinti Tarnybos 2025 m. liepos 16 d. raštą, pažymi, jog LVAT praktikoje ne kartą konstatuota, kad tokio pobūdžio Tarnybos raštai, kuriais, remiantis Įstatymo 4 straipsnio 1 ir 2 dalimis, asmeniui nurodoma pateikti papildomus dokumentus, laikytini administracinės procedūros tarpiniais dokumentais. Jie patys savaime nesukelia asmeniui tiesioginių materialių teisinių pasekmių, todėl negali būti laikomi savarankišku administracinės bylos nagrinėjimo dalyku (žr., pvz., LVAT 2019 m. rugpjūčio 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-4812-556/2019). Taigi, Tarnybos 2025 m. liepos 16 d. raštas, kuriuo pareiškėja buvo įpareigota pateikti duomenis yra tik tarpinis administracinės procedūros dokumentas, kuris nesukelia jai tiesioginių teisinių pasekmių ir nelaikomas galutiniu sprendimu.

IAGNTĮ 20 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodyta, jog Komisija priima sprendimą nutraukti bylą, jeigu byla nepriskirtina Komisijos kompetencijai.

Taigi, nagrinėjama byla dalyje dėl Tarnybos 2025 m. liepos 16 d. rašto panaikinimo, nepriskirtina Komisijos kompetencijai, todėl vadovaujantis IAGNTĮ 20 straipsnio 2 dalies 1 punktu nutrauktina.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminių administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 2 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

nutraukti administracinės bylos dalį dėl Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos 2025 m. liepos 16 d. rašto Nr. (8.28 Mr.) ATP-A2025-00265 panaikinimo.

Likusią pareiškėjos L. Č. skundo dalį atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas